

Zomeravondwandeling 9 (dinsdag 29 augustus 2006)

De 9 optimisten voor de laatste zomeravondwandeling van 2006 zorgden er voor dat het totale aantal in de hele reeks op 158 deelnemers uitkwam. Dit zorgt voor een fraai gemiddelde van ruim 17,5 deelnemers per avond. Voor de afwisseling had onze gids nog een extra gast ingeschakeld welke zich pas halverwege liet gelden.

Het parkeerplein baadt in een lekker zonnetje en de vooruitzichten waren (toen nog) gunstig. Weer herkennen we weer vele, inmiddels vertrouwde gezichten. We gaan linksaf richting Dikkebuikweg en onder weg zijn duidelijk de (sier)appels favoriet maar ook de bosrank (*Clematis vitalba*) met zijn schitterende bloemen en zaaddozen of pluimen krijgen alle aandacht. De zon en de klim zorgen voor een beperkte striptease. Tijdens de route naar Elkenrade volgen tekst en uitleg over o.a. schietterrein, kalkovens, dassenwissels, lianen van de bosrank, de bladvorm van klimop, enz.

Een maïsveld zorgt voor oponthoud want we ontdekken op diverse plekken een voor ons vreemde aantasting van de kolven. Na enig zoeken op internet vinden we meer informatie. Een klein stukje vindt u hier:

Builenbrand wordt veroorzaakt door *Ustilago maydis*, een schimmel waarvan de brandsporen lange tijd in de bodem kunnen overblijven. De jonge maïsplanten worden in de voorzomer geïnfecteerd. De maïsplant reageert hierop door gallen te vormen, vooral in de jonge kolven. Deze gallen zijn witachtig en kunnen tot 15 cm in doorsnee worden. Als je zo'n gal doorsnijdt, blijkt het te bestaan uit een vrij stevig wit schimmelweefsel. In dit stadium is de gal eetbaar, en vormt in Midden-Amerika een geliefde delicatessie, die op grote schaal wordt verhandeld, zowel vers als ingemaakt of in blik. In de nazomer vormen zich in en op de gallen zwarte massa's van de

brandsporen. In Nederland komt deze aantasting veel voor in de teelt van maïs als voedergewas, vooral in warme droge zomers. Deze parasitaire zwam vinden we vooral op de bloeiwijze van (voeder)maïs, waar zij zich in plaats en ten koste van de voortplantingsorganen ontwikkelt. Soms zijn deze zwammen als lekkernij ingeblikt verkrijgbaar in delicatessenwinkels (o.a. uit Mexico en vaak bekend als Huitlacoche)

We passeren de Woeste gracht en belanden in Elkenrade, een hoog en heerlijk rustig gelegen dorpje. Op dit plateau gaat het weer links en in de verte nadert een grote, zeer donkere wolkenpartij. We blijven optimistisch en hopen dat deze onvoorziene gast niet zijn slechtste kant zou laten zien. Mogelijk heeft onze gids iets geregeld en gezorgd voor een variatie in de reeks van droge avondwandelingen.

Even later begint een buitje en een uur later eindigt het als buitje bij het arriveren in Wijlré. Tussendoor was er sprake van een lange fikse bui welke zorgde voor diverse doorweekte schouders. Toch konden we genieten van schitterende heldere lichten in de verte, mooie wazige beelden en bermen waarin diverse paddenstoelen profiteerden van de uitzonderlijke weersituatie van deze zomer van 2006. Zelfs onze kers met een forse zwam afgelopen jaar bleek weer gastboom te zijn van diezelfde maar nog kleine zwam.

De regen zorgt voor weinig pauzes en in een aardig tempo dalen we weer richting dorp. Plotseling is het afgelopen met regen. Vanaf de spoorwegovergang tot aan de parkeerplaats vinden uitgebreid afscheidsrituelen plaats. Velen betreuren het einde van de reeks zomeravondwandelingen voor dit jaar en we horen dan ook regelmatig: "tot volgend jaar". Ondanks alle regen bleek onze binnenkant toch droog te zijn gebleven. Onze gids probeert dit 'probleem' in A gen Baan om te draaien.